
ROZWALAĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 pl subst praet rozwalały się.

Sł stp s.v. rozwalić (?), *Cn brak*, *Linde XVIII w. s.v.* rozwalić.

O budowlach: ulegać zniszczeniu, zrujnowaniu:

Szereg: »padać a rozwalać się«: Izałz im nie podawał zyeń bogátych y miałt známienitych? ták iż fámy mury pádały á rozwalały fie około nich. (*marg*) Iozue w vi. kapit. (–) *RejPos* 218v.

Synonimy: obalać się, padać.

Formacje współrdzenne cf WALIĆ.

RS, ALKa